

Velja po pošti:

Za celo leto naprej . K 26.—
za pol leta 13.—
za četrt leta 6-50
za en mesec 2-20
za Nemčijo celoletno . 29.—
za ostalo inozemstvo . 35.—

V Ljubljani na dom:

Za celo leto naprej . K 24.—
za pol leta 12.—
za četrt leta 6.—
za en mesec 2.—
v upravi prejemam mesečno K 1-90

SLOVENEK

Inserati:

Enostolpna petstvirna (72 mm):
za enkrat po 15 v
za dvakrat 13 "
za trikrat 10 "
za večkrat primeren popast.

Poslano in rekl. notice:

enostolpna petstvirna (72 mm)
30 vinarjev

Izhaja:

vsak dan, izvzemaš nedelje in
praznike, ob 5. uri popoldne.

Uredništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6/III.
Rokopisi se ne vračajo; nefrankirana pisma se ne
sprejemajo. — Uredniškega telefona št. 74. —

Političen list za slovenski narod.

Upravništvo je v Kopitarjevi ulici št. 6.
Avstr. poštne bran. račun št. 24.797. Ogrske poštne
bran. račun št. 26.511. — Upravniškega telefona št. 188.

Današnja številka obsega 6 strani.

Nepotrebno razburjanje.

Gospodom pri »Slovenskem Narodu« se je včeraj zopet temeljito zmešalo. Mi smo preteklo soboto v uvodniku brez ovinkov povedali, kakšno stališče je gospod dr. Kramar v avstrijski delegaciji zavzel nasproti trializmu. Zdaj pa pride »Slovenski Narod« in pravi, da rušimo slovansko solidarnost. Mi bi pa prav radi vedeli, ali se slovanska solidarnost ruši s tem, če se kakemu posameznemu slovansko politiku odkrito pove, kar mu gre, ali pa, če se pobija idejo združenja Slovencev in Hrvatov! Za pametnega človeka je odgovor jasn. Kdor je zoper trializem, ta je zoper življenjske narodne interese Slovencev in Hrvatov, ta ruši slovansko solidarnost, ker hoče preprečiti tisto solidarnost, po kateri Jugoslovani v avstrijski državi v prvi vrsti stremimo!

»Slovenski Narod« piše včeraj, da je samoposebi umevno, če je vsak pameten človek proti trializmu! Takrat, ko je bila ideja trializma le lepa fraza, takrat so naši liberalci imeli polna usta od združenju Slovencev in Hrvatov; vsako leto so šli v Zagreb svoje brate objemat in trobit o združenju vseh Jugoslovanov. Zdaj pa, ko se resni in odločilni faktorji s trializmom pečajo, zdaj je pa »Slovenski Narod« odločni nasprotnik te ideje in se postavlja na stališče dr. Kramarja, na dualizem! To so slovanski bratje, da jim ni enakih! Danes seveda liberalcem smrdi ta reč, ker nočejo, da bi se katoliški Slovenci s Hrvati združili v močno skupino, ker bi to ne prijalo liberalnim Srbom, za katere našim liberalcem srce tako močno bije. Ampak zdaj je treba vprašati, čemu so se liberalci preje Hrvatov tako ostudno hlinili in kovali »hrvaško-slovensko državo« na svojih banketih? Če pa ni hinavščina, je zabitost.

»Narod« ve tudi povedati, da Čehi morajo biti zoper trializem. Zakaj pa? Zato, ker je dr. Kramar proti njemu? Ali princ Bedrich Švarcenberg mari ni tudi Čeh? In če je Švarcenberg za trializem, tisti Švarcenberg, ki je po svoji tradiciji z zgodovino češkega državnopravnega programa veliko bolj združen kakor gospod Kramar, bi mogel tudi Kramar zanj biti. Sicer

pa, kolikor vemo, nasprotuje trializmu pravzaprav le majhna mladočeška grupa. To je ni vse tako »samoposebi« umevno, kakor meni »Slovenski Narod«. Saj nam ni umevno, kako da se gospod dr. Kramar tako toplo zavzema za tiste Srbe, ki niso v »Slovenski Uniji«, ne ozira se pa na Slovence in Hrvatov, ki v njej sedijo in od nje upravičeno pričakujejo, da njihove interese brani!

Sploh je silno značilno, kako se »Narod« zopet Čehom priljuje. Ves čas, ko so bili Čehi trdno združeni z nami, je »Narod«, kakor obseden vpil in se ob vsaki priliki zadiral vanje in jih slikal kakor neumne jarce, ki slepo sledijo dr. Šusteršiču. Takrat je zoper Čeha samo zabavljaj, se čudil njihovim »omejenosti« in naravnost ščeval zoper nje. Slovensko-češko solidarnost je takrat »Narod« v nič deval. Danes pa piše z vso emfazo, da nas more le solidarnost s Čehi rešiti, ne pa trializem! Oboje je za nas potrebno in mi smo dejansko pokazali, da smo s Čehi solidarni, ne pa kakor naši liberalci in njihov Hribar, ki je slovansko-češko solidarnost le tako razumel, da je bila zgolj njemu v korist, ne pa narodu. Liberalci s svojo slovansko-češko solidarnostjo le hauzirajo v lastni dobiček, kar jim pa danes seveda mnogo ne pomaga, ker jim noben pošten človek nič več ne verjame.

Da ni z našim sobotnim člankom dr. Šusteršič v nobeni, niti najmanjši zvezi, je popolnoma jasno. Svoje mnenje o gotovih gospodih smo povedali mi in zato naj se gospodje nas držijo, če jim to ni po volji. »Slovenec« je popolnoma samostojno, na vse strani neodvisno glasilo, kar seve na vse strani zvezani »Slovenski Narod« ne more razumeti. Mi podpiramo politiko S. L. S. zato, ker je ista najbolj pametna in našemu narodu največ koristi donša. Kakor pa dela S. L. S. svojo politiko od našega lista popolnoma neodvisno in si ne glede na našo pisavo sama svojo taktiko izbira, kar so poslanci S. L. S. že večkrat poudarjali, tako je na drugi strani tudi naš list z ozirom na politične dogodke in njih sodbe popolnoma svoboden in od S. L. S. neodvisen. To naj se vsi gospodje enkrat za vselej zapomnijo! Vsako razburjenje je čisto nepotrebno in se nanj ne bomo prav nič ozirali. Mladočeški žurnalisti slovenskemu in hrvaškemu

narodu komandirali ne bodo, ostanejo naj le pri svojem — »Slovenskem Narodu«! Gospodom mladočeškimi žurnalistom svetujemo, naj vtaknejo svoj nos v hrvaške liste, ki so skoro brez izjeme — celo svobodni selna »Obzor« in Supilov »Novi list« — z največjo odločnostjo zavzeli stališče zoper ono antitrialistično izjavo srbskih bosanskih poslancev, ki jo je dr. Kramar v delegacijah tako do neba povzdigoval! **Naš članek je bil le izraz splošnega ogorčenja, ki je vsled srbske izjave in dr. Kramarjevega govora nastalo v celi slovenski in hrvaški javnosti!**

Prodiranje Slovencev na južno-vzhodnem Štajerskem.

Neki W. Heinz, vsenemški buršak, je napisal v glasilo Schulvereina, »Der getreue Eckart«, hujskajoč, lažnjiv in še bolj hudoben člančič, ki opisuje »prodiranje Slovencev na južnovzhodnem delu Štajerske«. Članek opisuje strmečim nemškimi bratom veliko nevarnost, v kateri se nahajajo Nemci v okolici Radgone in Cmureka. Heinz kliče nemški narod na pomoč, da se zajezi slovenska povodenj, ki preti uničiti nemški značaj teh gnezdov. — Kaj je vzrok, da so se Nemci tako naenkrat razburili? Heinz piše: »Der seit Jahrhunderten urdeutsche Bezirk Radkersburg ist in letzter Zeit das Ziel einer gefahrdrohenden slovenischen Zuwanderung geworden.« . . . »So haben bereits zweimal von slovenischen Geistlichen veranstaltete deutschfeindliche Hetzversammlungen in Dedenitz stattgefunden.« — Faktično je res, da postaja slovenski živelj na levi strani Mure v okolici Radgone vedno močnejši. Dasiravno je slovensko ljudstvo na Prekmurskem takorekoč popolnoma, politično in cerkveno, ločeno od spodnještajerskih bratov, vendar se je slovenski rod na Prekmurskem začel zadnji čas živahno gibati. V vasi Dedenici, dobre pol ure od Radgone, kjer bivajo najbolj zavedni Slovenci, se je ustanovilo lansko jesen katoliško slovensko izobraževalno društvo, ki se zelo živahno razvija. Dasiravno so vsolane vse prekmurske vasi v popolnoma nemško šolo v Radgono, vendar se uči narod vedno sam med seboj slovenski čitati in pisati. Da bi to preprečili,

hočejo sedaj na radgonski šoli odpraviti latinske črke, ker se potom istih nauče slovenski otroci doma slovensčine v knjigi in pisavi. — Zalostno dejstvo je, da je tudi graški — sekovski ordinarijat — preveč popustljiv nasproti Volksratu, Schulvereinu in Südmarki, ki naravnost zapuščenec prekmurske Slovence zatirajo. Dosedaj je bila namreč navada, da je bil er kaplan v Radgoni Slovenec, ki je oskrboval dušno pastirstvo med radgonskimi Slovenci. Volksrat je spoznal, da ravno slovenski duhovnik največ pripomore, da ostanejo Prekmurci zvesti svoji veri in svojemu narodu. Enostavno so poslali radgonski Südmarkove, posebno deputacijo v Gradec k dr. Schusterju, in kaplan-Slovenec č. g. Ribič je moral iz Radgone med zgoranještajerske Nemce. — Ali Prekmurci, so že preveč zburjeni in zavedni in izključno je, da bi kdaj izginili v valovih vsenemškega morja. Poleg tega se naseljujejo v radgonsko okolico trumoma ogrski Slovenci. In tako imam krog »nemške« Radgone že cele slovenske naselbine. Da se ti ljudje tudi zavedajo svojega pokolenja, nam dokazuje zadnje ljudsko štetje. Sami se med seboj agitirali in na to delali, da so si dali vsi prekmurski Slovenci slovensčino kot svoj občevalni jezik vpisati. — V prekmurskem slovenskem narodu je zdravo jedro. Tam bo Südmarka dajala zastoj svoje zlatnike in Judežev groše. Ljudstvo je dobro in pošteno, da malokje tako. Veliko narodnoobrambno delo bomo izvršili, če ohranimo in ojačimo vrl prekmurski slovenski rod. Ena pot je za to najboljša: Pot izobrazbe in gospodarskega napredka in organizacije. Slovenski časnik, slovenska knjiga in poučni shodi, to so sredstva, ki bodo še stoletja in stoletja ohranila Slovence v svojih sedanjih selih. In kako rado čita to ljudstvo! To je uvidela tudi Südmarka in je vrgla med prekmurske Slovence na stotine in stotine »Štajerca«, katerega delijo radgonski trgovci in njihov agent Krajnc v Potrni (recte slovenska Poštorna). Izvedel sem iz gotovega vira, in celo Heinz to trdi, da je darovala Südmarka več stotakov za berilo, ki ga širi med prekmurskimi Slovenci. Kraj je kar naenkrat preplavljen z smrdljivimi brošurami. — Rojaki društva, bratje Slovenci! Darujte potom »Straže« za Prekmurce časnike in knjige, s tem bomo izvrševali veliko, velepomembno na-

LISTEK.

Obrekovanje.

P. L. Coloma:
(Dalje.)

III.

Neko skrivnostno suštenje je krožilo tisti večer med intimno družbo grofice. Nastalo je pripovedovanje pri igravih mizah, potlej je prišlo v krog starejših gospod, par isker je odletelo tudi med gospodične, ki jih je bilo naenkrat samo uho, pripravljene, da prebledijo ali zarde, kakor bi pač slučaj zahteval. V to skrivnostno govorjenje so vpletali dve imeni, Diego de Quiñones, in ime njegove žene, Pilar Frelles, ki sta bila oba stričnika vojvodke, in več glasov je že vprašalo z nekakim zlobnim naglasom, zakaj neki ne pride vojvodka že več kot štiri večere igrati na karte.

Opravičljivi, ki so bili najspretnjši v umetnosti, kako stikati za tujimi reči, so že razločevali na obzoru obrekovanja nekaj posebnega, kar bi jih imelo zabavati v njihovem spomladnem postavljanju in bi vsaj deloma izpolnilo vrzel, ki je nastala ravno tle dni, ko je brezobrazen menih zahteval, da se ne pleše . . . Le pomislite, kakšen

razlog je menih pristavil: da bi se glasovi godbe mešali s streljanjem karlistov in republikancev, ki so se par milj od tukaj tolkli in pobijali zaradi svojih republikanskih ali dinastičnih muh.

Naenkrat se je prikazal sredi salona, kakor bi z neba priletel, markizek Pimpollo, in izustil po najvišjih notah svojega sopranskega glasu čudodelno besedo:

»Novica!«

In očaran nad učinkom, ki ga je v družbi napravil njegov uvod, je obstal nepremično sredi salona, z nasmehom na ustnih in z graciozno pripogujenim vratom, da se mu je pokazalo oglati jabolko; privzdignil je prst kakor kdor veleva molčati, z drugo roko pa se je igral z žepom svoje suknje, v kateri je bil na prsih zataknjen dišeč cvet.

»Novica! . . . Novica!« so ponavljali od vseh strani in brezdelna marljivost teh presvetlih trgovcev s časom je za trenotek obstala; pričakovali so kaj od njega, kar bi potem družba teh obrekljivih jezikov lahko pretresala. Pogovori so obmolknili, smejanje se je ustavilo, šepetanje je utihnilo, igro so prekinili; celo Chilin, ameriški psiček grofice, je zapustil krilo svoje gospodinjice, stekel nasproti temu Merkurju, donšaavcu skrivnostnih novic, in privzdignil tačico, čisto tako, kakor da misli kaj vprašati.

Trenotek je trajala tišina pričako-

vanja, potem se je hrupno razlil hudournik radovednosti. Petdesetero ust je namerilo v markiza petdeset različnih vprašanj, ki jih je kakor toliko drugih naskokov odbil prezanimivi mladenič z mežikanjem svojih lenih oči, majajoč svojo parfumirano glavo.

»Kaj neki bo to?« je silila grofica, s tisto žensko diplomacijo, ki nikdar ne naskoči naravnost. »Ali je markiza svoj izlet odložila?«

Pimpollu se je nasmeh razširil; odkimal je gospej, da ne.

»Ali so karlisti udrli v Toloso?« vpraša grof in poskusi še sam, ne da bi se izdal, kaj misli.

Pimpollo se je zavrtel na peti, umeril nekoliko smeh z resnostjo svojih dvajset let in važnostjo diplomatskega atašēja, ki se je kake tri mesece sem držal na njegovih vizitkah ter odgovoril z resnostjo kakor Talleyrand in odvažno kakor Metternich:

»Niti niso udrli karlisti v Toloso, niti nikamor ne bodo, ljubi grof . . . Morajo organizirati svoj diplomatski zbor . . . Povedal sem to Valdespinu, pa se ni zmenil.«

Iz kotov se je začulo nagajivo smejanje in diplomat po nepotrebi jih je poskušal izzvati:

»Cánovas in jaz sva v tem oba enega mnenja.«

Smejaje je prešlo v najhitrejši crescendo, ki bi se bil povspel do hrup-

nega krohota, da ni markiz prejšnjega pogovora zopet začel:

»Naša novica nima nič opraviti s politiko, ravno tako se ne tiče preproste kronike poletnih časnikarskih poročevalcev . . . Spada v kroniko skandalov.«

Kronika skandalov! . . . Jezus! . . . In poštene žene in sramežljive deklice so si zatisnile ušesa in staknile glave ter se gnjetle krog diplomata; s podobnim vršanjem, kakor ko prhuta roj nepotirjev - krvososov, ki se spravljajo nad žrtev, da ji izpijejo kri.

Pimpollo se je zmagovito oziral na vse strani in se smehljaj naprej; nato stegne roko in reče dramatiško:

»Z drugim je ušla . . .«

Oh! . . . S kolikim veseljem bi mi tukaj natisnili, da se je pri tej sramotni besedi sto glasov naenkrat povzdignilo in sto rok pokazalo vrata na cesto neslanemu bedaku, ki je delal tej hiši sramoto, samo ako jo je imenoval! . . . Vendar se ni zgodilo tako: čuli ste se samo dve vprašanji, izrečeni z različnimi potezami.

»Kdo je Paris?« so vprašale vse Helene s tisto nervozno in lačno radovednostjo, ki čuti, da ji bo naglo ustrezeno.

»Kdo je Helena?« so vprašali vsi Parisi z zvitim glasom, kakor kdor prša nekaj, kar že ve ali vsaj slutiti.

(Dalje.)

rodnoobrambno delo. Koliko leži prebranih časnikov in knjig po zaprašenih kotih; — darujmo jih za naše zavedne brate pri Radgoni!

NOVA DRUŠTVENA POSTAVA.

Kakor znano, bo razpravljala zbornica o Pernerstorferjevem predlogu glede na društveno postavo. Vlada pa javlja po svojih listih, da hoče popolnoma izpremeniti društveno postavo. Notranje ministrstvo je že izdelalo zakonski načrt nove društvene postave, ki ga predloži zbornici med razpravo o Pernerstorferjevem predlogu. Novi vladni načrt odpravlja razloček med političnimi in nepolitičnimi društvi, ker se pojem »politično društvo« ne more definirati. Ženske bodo po novem vladnem načrtu popolnoma enako pravnim moškim.

NOVA BRAMBENA POSTAVA.

Iz Budimpešte se poroča, da je skupni ministrski svet sklenil, da predloži novo brambeno postavo avstrijskemu in ogrskemu državnemu zboru takoj po Veliki noči. Obe vladi, avstrijska in ogrska, bosta vplivali, da se nova brambena postava reši še pred poletnimi počitnicami.

IZ Vatikanske diplomacije.

Za poslanika Svete Stolice v Braziliji je imenovan monsignor Aversa, dosedanji poslanik pri venezuelski vladi.

IZPREMEMBA NA FRANCOSEM.

O cerkveni politiki novega francoskega kabineta poročajo liberalni listi, da ni povsem tako antiklerikalna kakor se je izpočetka pričakovalo. Ta juha je namreč tudi radikalnem, ki so prišli po čudni poti 28 glasov manjšine na krmilo, pregorka. Republičanska večina dežela je namreč slejkoprej zoper to, da bi se ateistična državna šola monopolizirala in ubila vsaka svoboda pouka. Če taka svobodomiselca kakor Clemenceau in Briand nista bila za to, pač ne kaže, da bi se novi kabinet spustil na tako nevarno pot. Značilno je tudi, da tisti Malvy, ki je Brianda zaradi premajhne vneme v boju zoper klerikalizem napadel, ni dobil državnega tajništva za bogočastje, kakor se je izpočetka nameravalo, ampak poslanec Constant, ki je svoj čas glasoval zoper ločitev cerkve od države. Šikaniranje cerkve in duhovništva se bo pa brez dvoma nadaljevalo. Za to bo že skrbel Bertheaux, zagrižen pristaš »Svobodne Misli«.

KMEČKI JUBILEJ V RUSIJI.

V Rusiji so slavili 4. t. m. petdesetletnico, ko je car Aleksander II. osvobodil tlačanstva ruskega kmeta. Po vseh mestih in drugih krajih so priredili slavnosti in vojaške parade. Posebno slavnostno so obhajali jubilej v Peterburgu. Na dan jubileja so odkrili tudi veliko spomenikov carja - osvoboditelja Aleksandra II. Caru se je poklonilo tudi kmečko odposlaništvo. Policija je storila vse, da onemogoči kake nemire.

VSTAJA NA PONAPEJU.

Koncem lanskega leta so usmrtili domačini na otoku Ponape štiri nemške uradnike. Nemčija je na to odpovedala proti upornim domačinom vojske. Operacije so bile 22. februarja končane. Nemci so vjeli ves vstaški rod Čokač in jih kruto kaznovali. Ustrelili so 15 Čokačev, 427 so jih pa izgnali na Jap.

Dnevne novice.

Liberalci povsod komedijanti, — tudi pri katastrofi »Glavne« posojilnice igrajo liberalci komedijo. Liberalci so komedijanti tudi v najresnejših položajih. Da si upajo ljudje, katerih prvi pristaši so vodili do ogromnega propada »Glavne« posojilnice trditi, da je ves smoter klerikalne politike osredotočen v eni sami točki, da mest. prebivalstvo ljubljansko gospodarsko upropasti in uniči, ne zamerimo. Z resnico liberalci še nikdar niso nastopali, tudi sedaj ne, ko imajo pred seboj tisto točko za propast in uničenje stotin ljubljanskih eksistenc, katero so »osredotočili« sami — »Glavno« posojilnico. Namestu, da bi liberalci resno mislili, da bi se tem žrtvam resnično pomagalo, sedaj po »Narodu« iz ubogih žrtv še norce brijejo! Sobotni »Narod« je položil rešitev krize kar v roke liberalnim ljubljanskim občinskim svetnikom — katerih še ni. To je v takem resnem položju tako komedijantstvo, da je vse — be vredno. Stvar ima v rokah deželni odbor, kateremu je deželni zbor naročil: »Deželni odbor naj stopi v to svrhu v stik z drugimi faktorji, zlasti s c. kr. vlado in mestno občino ljubljansko.« Prvi in edino nametni korak

je storila S. L. S. I Vso akcijo ima, kakor rečeno, v rokah deželni odbor. Sedaj, v tem trenutku, ko se gre, da se vlado pridobi za pomoč, je največja lopovščina udarjati po deželnem zboru, deželnem odboru in S. L. S., jako ne- previdno je pisariti sedaj, ko naj bi se pridobilo vlado, da ima že mestna občina na razpolago vso pomoč. Za tako neumno pisarjenje se bodo žrtve »Glavne« posojilnice liberalcem lepo zahvalile! Če menijo pa liberalci, da je mestna blagajna za to tu, da bi sanirala Predoviča in Turka, tedaj bodo temeljito poučeni, da se trdo prisluženi groši davkoplačevalcev ne bodo rabili v to! Pomoč mora biti namenjena onim, ki so brez svoje krivde, takorekoč zapeljani, postali žrtva liberalnega »gospodarstva« in — liberalne vestnosti. V ta namen je upeljana akcija deželnega odbora, s svojim bedastim in neumnim pisarjenjem pa liberalci to akcijo samo onemogočujejo. Enkrat za vselej pa liberalnim kričačem, o katerih Ljubljanci že komaj čakajo, da se jih pri prihodnjih volitvah rešijo, povemo: **Storilo se bo to, kar bo hotela S. L. S. I**

— Z ozirom na napade liberalnega časopisja na dež. odbor, S. L. S. in razne gospodarske zavode se nam piše iz meščanskih krogov: Popolnoma se strinjamo z vašim sobotnim pozivom, da je že skrajni čas, da izvestni ljudje utaknejo svoj jezik za zobe. Tembolj obsodbe vredno je pisanje liberalnih listov, ker mažejo vanje svoje nepremišljene izbrube ljudje, ki nimajo nič izgubiti! Da bi radi takih ljudi trpeli drugi — se mora temeljito napraviti konec. In pri občinskih volitvah bodo spoznali ti ljudje, da se ne damo od njih komandirati, še manj pa gospodarsko škodovati in uničevati.

— Torej vender — le! Ni še dolgo, ko je »Narod« zatajil »Zvezo slovenskih zadrug«. V soboto pa vendar-le piše, da je to »napredna gospodarska organizacija«. Ali se je spomnil, da je zanjo priobčeval reklamne članke? Dalje »Narod« sam konstatira, da »Glavna« posojilnica ni bila včlanjena pri toliko obrekovani ljubljanski »Zadružni zvezi«, ampak pri faltni celjski »Zadružni zvezi«, katere voditelji so voditelji štajerskih slovenskih liberalcev in so ob novem letu svoj »Narodni Dnevnik« združili s — »Slovenskim Narodom«! Morda bo »Narod« končno tudi pripoznal, da so bili edino odločujoč faktor pri »Glavni« posojilnici liberalni prvaki, na čelu jim dr. Hudnik, ljubljanski deželni poslanec Turk in občinski svetnik Predovič itd. Kakor rečeno, bi bilo to »Narodovo« priznanje jako dragoceno, ker sicer res nihče ne more verjeti, da bi bile take kapacitete odličnjaki liberalne stranke in odločujoči nad usodo toliko oseb.

— Novi mestni svet in dež. odbor. Dr. Tavčar je dejal preteklo nedeljo na volivnem shodu, da bo liberalna stranka skrbela, da se bo dosedanje razmerje med občinskih zastopom mesta Ljubljane in dež. odborom korenito izpremenilo. Mi smo tudi tega mnenja, da je to nujna potreba. Zato naj pa ljubljanski volivci skrbе, da bodo poslali v mestni zastop ljudi, ki se bodo z deželnim odborom razumeli, ne pa takih, ki bi se z dež. odborom zmirom kregali in nagajali. Dež. odboru take nagajivosti in kreg itak ne bodo nič škodovale, pač pa bi znale škodovati mestnemu zastopu in prebivalcem. Isto velja glede nekaterih novih zakonov, čez katere sedaj liberalni govorniki zabavljajo. Kaj mislite, da vam ljubljanski volivci verjamejo, da bodo liberalni mestni očetje v stanu kak zakon prepričati, oziroma ustvariti predpogoje, da se bo deželni odbor oziral na Ljubljano. Dr. Tavčar in tutti quanti se lahko razkriče do hripavosti, ampak zaraditega ne bo nič boljše. Boljše bo pa takrat, kadar bodo tudi iz magistrata sfrčali liberalci tako, kakor so sfrčali povsod na deželi. Korist od tega bo pa imel samo ljubljanski meščan!

— Nov odsek Orla se je ustanovil v nedeljo dne 5. t. m. na Stari Vrhnik. Govorila sta gospoda Franc Vovko in Leopold Turšič. Prvi je zastopal vrhniško K. s. izobraževalno društvo, pri katerem je prvi odsek učlanjen, drugi pa Zvezo Orlov. Pristopilo je 25 krepkih fantov in lepo število mož kot podporni člani. Naj novi Orel raste in procvita v blagor ugleda Stare Vrhnike! Na zdar!

— Literarna zapuščina pesnika A. Medveda. Z ozirom na razna vprašanja, tikajoča se literarne zapuščine pesnika Antona Medveda, smo naproseni objaviti sledeče: Vsi spisi pokojnikovi so bili na dan pogreba v Turjaku spravljani v pesnikov pisalnik ter v prisotnosti njegove dedinje sestre Helene, svaka odvetnika dr. K. Janežiča in župnika F. S. Finžgarja zapečateni.

Potem je pokojnikova sestra Helena vso to pismo zapuščino vzela in prinesla na Volosko, kjer je vse spise literarne vsebine izročila dr. K. Janežiču, da je o njih napravil inventar. Ta inventar in spise je dne 4. marca 1911 osebno izročil v smislu izrecne želje pokojnikove njegovemu prijatelju F. S. Finžgarju, župniku v Sori. Ta je prevzel nalogo, da jih pregleda, uredi in eventualno pripravi za tisek. Kolikor se je moglo pri površnem pregledu dognati, je večina spisov že tiskanih, samo nekaj najnovejših in nekaj najstarejših pesni je še nenatisnjenih. Korespondenco pesnikovo pa hrani sestra Helena. — Dr. K. Janežič m. p. — F. S. Finžgar m. p.

— Triglav in Triglavani. Dodatno k naši zadnji notici se nam poroča, da v teoriji spada vzgajanje narodnostnega čuta pri svojih članih k eni glavnih nalog tega »ehrenfest« društva. Kot komentar tej vzgoji pa si dovoljujemo pribiti, da je danes cela vrsta mož, ki jih je »odgojilo« to društvo — zagriženih nemških nacionalcev. Par teh nacionalcev je celo bivših »Triglavovih« predsednikov, vsekakor najboljši dokaz za značaje, s katerimi se tako radi ustijo Triglavani. Sicer pa bodi mimogrede omenjeno, da prejšnja leta »Triglav« ni imel v svojem programu nikakih liberalnih točk, in da so se zbirali tedaj po načelih ustanovnikov krog »Triglavanske« zastave vsi slovenski akademiki brez izjeme. Kdor tedaj njih Triglavovim ni liberalcev, nikakor ni zatajil načel ustanovnikov, ampak zatajili so jih tisti, ki so poliberalili to nekdanje res ugledno društvo. Toliko tistim, ki očitajo našim ljudem, da so zatajili svoja nekdanja prepričanja. Če je torej kdo zatajil načela, ki so veljala nekdanj, so to liberalna gospoda iz zadnjih let. Umevno, da se liberalizem, ki je zgubil pri nas vsa tla, zateka danes v svoje zadnje pristanišče in da falzificira, kot že nebrojokrat — tudi zgodovino.

— »Edinost« trdi, da napada le one duhovnike, ki so se pregrešili proti narodnemu principu, sicer pa da ona visoko spoštuje duhovski stan ter vprašuje, naj pride »Slovenec« z dokazi. — »Edinost« je n. pr. napadala papeža zaradi njegovih cerkveno - reformatornih dekretov, Misijo, Mahniča, Jegliča in če hočete tudi kaplana Piščanca, Volka, Čoka, Guština, Magdiča itd. Sedaj pa vprašamo mi »Edinost«, naj nam dokaže, kedaj so se pa ti proti narodnemu principu pregrešili?

— O jugoslovanski umetnosti. Dne 3. avgusta praznuje prvak hrvaških glasbenikov Ivan pl. Zajc 80-letnico svojega rojstva. — Kipar Ivan Rendić se stalno naseli v Splitu. — Umrli je na svojem posestvu pri Sv. Andreju pri Budimu Franjo Steger Stažič, nekdanji slavni operni pevec, ki je slavil velikanske triumfe na operah v Zagrebu, Dunaju, Londonu, Peterburgu, Madridu itd. — Ravnatelj hrvaške opere Albini bo v Londonu dirigiral v gledališču Withney svojo opero »Baron Trenk«. — Na hrvaškem gledališču v Zagrebu v kratkem uprizorijo izvirno opero mladega skladatelja Hatzeja: »Povratek«. K premijeri pride osebno Hatzejev učitelj slavni Mascagni. — Hrvatica operna pevka Korošec je dosegla pri gostovanju na dunajski dvorni operi velik uspeh.

— Ali je imenik pri družbi sv. Mohorja res tako nepotreben? K temu vprašanju nam piše član družbe sledeče: Imenik udov se je pri družbi sv. Mohorja opustil kakor neka nepotrebna in nespametna stvar, češ, škoda denarja in škoda papirja, ki bi se lahko napolnil s koristnejšim berilom. Mi smo nasprotnega mnenja, da ima imenik tudi veliko dobrih strani. Imenik je adresa knjiga vseh Slovencev. Kolikrat sem že poiskal kak naslov v »Koledarju«. Imenik podaja nadalje pregled slovenskih škofij, dekanatov in fará ter kolikor toliko pojasnjuje slovensko topografijo, katere ljudstvo že itak dosti ne pozna. Imenik je najboljša reklama za družbo. Zameri pač ne smemo, če tiči v ljudeh nekoliko nečimernosti. Le opustite imenik, kmalu ga boste radi nazaj vsprejeli. Pretveza da bodo dobili udje več berila, tudi ni Bog ve kako trdna; berila imajo udje še zmeraj dovolj na razpolago, da bi le vsi res tudi brali!

— Kranjskogorska podružnica S. P. D. je imela mnogobrojno obiskan občni zbor dne 5. sušca v hotelu Slave v Kranjski gori. Prišli so Ratečani, Mojstranci, Dovžani, Jeseničani in Radovljčani. Udeležilo se ga je zlasti mnogo prijateljic planinstva. Poročila odbora so bila enoglasno odobrena in je posebno vesela vest, da namerava društvo zgraditi svojo kočjo na trentskem vznožju Vršiča, vzbudila pozornost. Podružnica razpolaga še le z majhnimi denarnimi sredstvi, a ima

obilno vnetih prijateljev in podpornikov. Razven tega so se odborniki izkazali podjetne in požrtvovalne, tako da je upati, da se bo dala s pomočjo osrednjega odbora gradnja kočje urediti in izvesti že to poletje. Ker je postojanka v prometnem turistovskem in narodnem stališču važna in potrebna, je pričakovati, da bo podružnica dobila še novih prijateljev in pospeševalcev. Izvoljeni so bili vsi stari odborniki in namesto g. Petrovčiča, ki se je preselil v Ljubljano, g. Rus. Po občnem zboru so zapeli kranjskogorski pevci več lepih in umetnih pesmi.

— Prodaja jelovega in smrekovega lesa. Deželna vlada v Sarajevu proda iz gozdnih okolišev Kovač-Planina in Štakorina, okraj Čajnica skupina I. in II., približno 353.000 m³ jelovega in 119.000 m³ smrekovega lesa. Sprejemajo se samo pismene ponudbe, ki jih je vložiti pri deželni vladi v Sarajevu do 30. maja 1911, 11. ure dopoldne. Razglas z natančnejšimi podatki je v pisarni trgovske in obrtniške zbornice v Ljubljani interesentom na vpogled.

— Mažarski rodoljub. V Kečke, metu je umrl mladi posestnik Putkoy. Zapustil je tamošnji evangeliški akademiji in prirodoslovnemu društvu v Pešti pol milijona kron. Da bi Slovenci dobili vsaj par rodoljubov, ki bi vsaj z zapuščinami Slovenski Straži pomagali ohraniti naš rod!

— Ljudsko štetje v goriškem glavarstvu. Goriški sodni okraj šteje 45.266 oseb 8816 družin in 8018 hiš. — Ajdovski okraj šteje 14.795 oseb, 2811 družin, 2846 hiš. — Kanalski okraj šteje 13.551 oseb, 2336 družin, 2361 hiš. V goriškem okraju se je prebivalstva pomnožilo za 4292 oseb, v ajdovskem za 593, v kanalskem za 356. — V celem glavarstvu je torej 73.612 prebivalcev.

— Lurško romanje napravijo Dunajčanje dne 24. aprila 1911. Romarski vlak gre po sledeči progi: Dunaj, Inost, Maria-Einsiedeln, Zürich, Lyon, Macon, Parayle, Monial, Toulouse Lourdes. Program se dobi pri msgr. Ivan Stöber, župnik 17. okr., Bartholomäusplatz 3.

— Tatvina. Iz Gorice: V gostilno Uršule Bone sta dne 1. marca prišla dva tujca, moški in ženska ter si najela sobo. On je dejal, da se piše Anton Covach, 20 let star, doma iz Gremone v Italiji; ona pa da je Maria Gon, tudi iz Italije. Ona je bila videti bolna, ter je vedno ležala. V nedeljo dne 5. t. m. pa sta oba izginila. Ko je gospodinja prišla v sobo, kjer sta stanovala, je videla, da so vse omaré vlomljene in da sta pokradla perilo v skupnem zvesku 167 K. Ker pa Covachev (Kovačev), kakor znano, v Italiji ni, sodi policija, da je til to znani tržaški tat Kovač, doma iz Postojne.

— Nesreča ali zločin. K tozadevni večerajšnji notici se nam iz St. Vida poroča: Ivan Baštolc ni postal žrtev nasilne smrti, kakor se je sodilo iz praske na glavi, ki jo je zadobil pri padcu. Včeraj došla zdravniška komisija je dognala, da se mu je vzdignila kri, vsled česar je nastopila smrt. Truplo so prenesli v mrtvašnico.

— »Umetniška noč.« In ker je že prilika za to, moramo s ponosom kazati na red in dostojanstvo v naših društvi, ki naravnost imponuje tudi nasprotnikom. Vzlci tolikemu številu prireditve (edinjaških namreč), se ne dogajajo nikdar nespodobnosti, ki bi jim bile v nečast in ki bi jih mogli nasprotniki izkoristi. Tako piše »Edinost«. Gospodje, Vi, ki se tako bahate, hoteli naše prireditve ponižati, z moralno višino Vaših prireditve, hočete-li, da opišemo lansko »Umetniško noč« v tržaškem »Narodnem Domu«? Hočete li, da vam povemo, kaka »tudi-ljudje« se udeležujejo Vaših plesov?

— Mestna hranilnica v Zagrebu. Danes popoldne so v seji zagrebskega občnskega sveta stavili poslanci Ance l in tovariši predlog za ustanovitev mestne hranilnice v Zagrebu.

— Križe pri Tržiču. Deželni odbor v Ljubljani mi je naklonil 400 K podpore za nabavo vzornega hleva. Izrekam mu zato prirsčno zahvalo in tudi gospodu deželnemu poslancu Pibru, ki je prošnjo topla priporočal ter končno č. g. župniku Janezu Zabukovcu iz Križa, ki je v zadevi posredoval. — Sebenje, 2. marca 1911. — Matija Zupan, posestnik.

— Deželna gospodinjstva šola v Repnjah na Gorenjskem začne letni tečaj 1. maja za notranje gojenke. Pismene prošnje in tozadevna vprašanja naj se pošljejo do 25. aprila na spodnji naslov. Prošnji mora biti priloženo šolsko kakor tudi npravstveno spričevalo. Dekleta se poučujejo v splošnem gospodinjstvu kakor v šivanju, pranju, likanju, kuhanju, živinoreji, prašičereji itd. sploh vsem kar rabi dandanes vsaka kmečka gospodinja. Gojenke

plačajo za ves pouk, hrano in stanovanje 30 K mesečno. Vsprejemajo se dekleta iz cele Kranjske pa tudi iz drugih dežel. Ta tečaj traja šest mesecev. Vodstvo deželne gospodinske šole v Repnjah.

Umrl je v Zagrebu č. g. Fran Plevnjak, prvi urednik »Hrvatstva«, požrtvovalen organizator hrvaških krščanskih socialcev. Svetila mu večna luč! — V Šibeniku je umrl kanonik č. g. Ivan Vidovič, star 75 let. — Umrl je v Dubrovniku visokošolec Otokar Lang.

Društvo jugoslovanskih bančnih uradnikov se ustanovi v Trstu ter ustanovi filijalke tudi po Dalmaciji in Istri.

Na poti domov se je obesil v železniškem vozu 6. t. m. okoli 10. ure dopoldne 35 letni Martin Beljan iz Kostela, občine Banjaloka, v stranišću železniškega voza v dolenskem vlakcu. Samoumor so odkrili šele v Kočevju, ko se je vlak ustavil. Beljan, ki zapuša dvovo z dvema otrokoma, je krošnjarij v Mostu na Češkem, živel je v povoljnih razmerah ter je o svojem prihodu ženo celo brzoglavno obvestil. Vrnil se je res k ženi, a — mrtev.

Na begu ustreljen. Pustni torek ponoči je razgrajalo na Jesenicah pred gostilno Karola Višnerja več fantov, med njimi tudi brata Blaž in Matevž Rabič. Občinska stražnika Franc Kernstein in Ivan Oswald, ki sta došla zraven, sta napovedala kolovodjema Blažu in Matevžu Rabiču aretacijo. Ko sta Matevž Rabič peljala v občinski zapor, je Blaž Rabič pobegnil ter tekel preko travnikov domov. Stražnik Oswald je oddal za njim tri strele, od katerih je Rabiča eden zadal. Težko ranjenega so prepeljali v ljubljansko deželno bolnišnico.

106 let stara. — Petkrat omožena. V okolici Kočevja živi 106 let stara Marija Wiederwohl. Bila je petkrat omožena. Zadnjikrat se je omožila, ko je bila stara 99 let.

Otvoritev kolodvorskih knjigarn. C. kr. državno železniško ravnateljstvo v Trstu naznanja trgovski in obrtni zbornici v Ljubljani, da namerava otvoriti v postajah Gorica drž. kolodvor, Pulj, Jesenice, Bistrica, Boh. jezero in Bled kolodvorske knjigarne, kjer se bodo po potrebi prodajali tudi časopisi, razglednice, fotografije in potni spominki. Koncesijo za obrat teh kolodvorskih knjigarn oskrbi c. kr. drž. železniško ravnateljstvo ter jo da v najem zmognim in zaupanim vrednim tuzemskim knjigotrkim tvrdkam ali knjigotrkem konzorciju potom javnega razpisa. Prosilci za te kolodvorske knjigarne imajo vložiti pravilno kolkovane in s potrebnimi dokazili (obratna koncesija itd.) opremljene prošnje v zapečatenem zavitku z napisom: »Ponudba najkasneje do 15. marca 1911, do 12. ure opoldne v glavni pisarni c. kr. drž. železniškega ravnateljstva v Trstu, ulica Giorgio Galatti št. 9. Prose lahko za eno ali več navedenih knjigarn. V vsaki prošnji je navesti znesek ponudene najemnine in sicer za kolodvorsko knjigarno samo in za morebitno spojitve tega obrata s prodajo časopisov, razglednic, itd. Podrobna pojasnila daje c. kr. drž. žel. ravnateljstvo v Trstu ob delavnikih med uradnimi urami. Predstojecim pogojem ne ustrezajočih ali po 15. marcu t. l. do 12. ure opoldne vloženi prošnje se ne upoštevajo. Sicer si pa pridržijo c. kr. drž. žel. ravnateljstvo pravico do proste izbire k natečaju pripuščenih prosilcev. C. kr. drž. železniško ravnateljstvo pa tudi lahko vse prošnje odkloni in odda kolodvorske knjigarne iz proste roke.

Koroške novice.

Slovenska zmaga na Koroškem. V ponedeljek so se vršile v St. Janžu v Rožu občinske volitve. Nemškutarji so z vso silo naskočili to občino, ki je bila pred leti še v njihovih rokah, a napad je bil odbit nepričakovano krepko. Prvi razred naši zmagali soglasno. Drugi razred zmagali z dvajset glasovi proti 9, dasiravno se je poprej sodilo, da utegnejo zmagati z večino dveh ali treh glasov. Tretji razred, kjer so Nemci delali z velikim pritiskom na odvisne ljudi in delavce v tovarni, so obdržali Slovenci z 78 glasovi proti 69. Čast vrlim slovenskim možem, čast pa tudi navdušeni mladini, ki je s svojo agitacijo krepko posegla v volivni boj in mnogo pripomogla do zmage!

k Anton Kesnar †. Iz Prevalj, dne 5. sušca. »Slovenec« je na kratko že poročal, da je v petek dne 3. t. m. po daljši bolezni umrl č. g. Ant. Kesnar, kn.-šk. konzistorijalni svetovalec, župnik itd. v Prevaljih. S smrtjo tega duhovnika je izgubila slovenska Koroška enega svojih najuglednejših

dušnih pastirjev. Kako spoštovan je bil pokojnik, je pokazal mrtvaški spreved, ki je bil v nedeljo, dne 5. marca, ob 4. uri popoldne. Ljudstvo je prihitelo v nenavadnih množicah od blizu in daleč, da vzornemu slovenskemu župniku izkaže zadnjo čast. 41 duhovnikov je spremilo pokojnika na zadnji njegovi poti. Žalni spreved je vodil mil. gospod kanonik dr. Jos. Somer, ki je bil svoj čas dekan pokojniku. Prisostvovali so dalje p. n. gg.: prošt Izop iz Spod. Dravberga, kn.-šk. kancelar Jan. Vidovic, dekan Marinič, msgr. vojni kurat Kozak, duh. svetnik Treiber, kn. šk. tajnik Lasser, zastopnik patronata, č. o. Sigfrid Kristian iz Št. Pavla itd. Dekanijska duhovščina je bila zastopana skorodane polnoštevilno, prihitelo je mnogo nekdanjih kaplanov pokojnika in prijateljev njegovih, izmed katerih omenjamo gospoda pisatelja Ks. Meška. V ganljivih besedah se je imenom duhovnih sobratov in župnije od pokojnika poslavljaj gospod vikar Ivan Hornböck, ki je v vznesenih besedah slikal neutrudno dušnopastirsko delovanje blagega pokojnika, ki je bil res zlat vzornik slovenski duhovščini. — Pokojnik se je porodil dne 17. januarja 1844 v Kotmarivasi, bil v duhovnika posvečen dne 16. julija 1868. Pastirval je kot kaplan v Grabštajnu in zlati plodonosno v Pliberku (nad 11 let), odtod je prišel kot slovenski pridigar in spovednik k uršulinkam v Celovec, dalje kot župnik in kanonik k sv. Rupertu ob Velikovu, kjer je sezidal novo župnišče in pripravil tla tudi sedanjemu »Narodni šoli«. Leta 1894 je nastopil župnijo Dev. Marije na Jezeru v Prevaljah, kjer je preblagenosno deloval v dušnem pastirstvu, dokler ni izdihnil svojo dušo dne 3. t. m. ob 1. uri popoldne. — Bridko so ihtele neštete množice, ko so truplo preblagega pokojnika položili k zadnjemu počitku. Udeležili so se spreveda seve tudi zastopniki občin in uradov, na čelu jim blag. g. deželne vlade svetnik pl. Mayerhofer iz Velikova. Duhovski pevski zbor je zapel ganljivi žalostinki v župnišču in v cerkvi. Preblagemu pokojniku svetila večna luč. — Koroški Slovenci mu bodo ohranili hvaležen spomin!

Star duhovnik preminul. V Kazazah, dekanija Pliberk je dne 5. t. m. preminul g. Franc Ser. Čepič, vpočkjeni župnik in od leta 1909 zlatomašnik. Malodane 30 let je bil popolnoma ohromel, nakazan popolnoma na tujo pomoč. Porodil se je dne 1. aprila 1834 v Borovljah, bil v mašnika posvečen dne 28. oktobra 1859. Svojo boiczen je prenašal, vdan v božjo voljo, zelo udano v zgled vsem trpečim. Pogreb bo v torek dne 7. t. m. v Kazazah ob 9. uri dopoldne. N. p. v m!

Štajerske novice.

Nova podružnica »Slovenske Straže«. Pri Sv. Tomažu pri Ormožu se je dne 5. t. m. ustanovila podružnica »Slovenske Straže«. Udeležba je bila ogromna, nad 200 ljudi je prisostvovalo zborovanju, ki ga je vodil deželni poslanec in župan Anton Meško. Za njim je prvi govoril Franjo Žebot iz Maribora, ki je v enournem govoru razlagal zborovalcem pomen »Slovenske Straže« in njenih podružnic in obupen boj obmejnih Slovencev. Za njim je govoril mladenič Pučko in poslanec Meško. Za predsednika podružnice je bil izvoljen župan Anton Meško, brat našega pisatelja Fr. Ks. Meška.

Naše prireditve. Pri Sv. Martinu na Pohorju se je v nedeljo 5. marca ustanovila nova posojilnica. Govoril je g. Pušenjak. — V Braslovčah se je ustanovila mladeniška in dekliska zveza. Govoril je č. g. dr. Hohnjec.

Izpremembe. V uredništvo »Straže« je s 1. marcem vstopil g. I. Zolgar. Izstopil pa je iz uredništva »Straže« Fr. Žebot ter nastopil službo poslovodje pri »Osrednji zadrugi za vnočevanje živine in pospeševanje živinoreje v Mariboru«. G. Fr. Rakovič izstopi iz uredništva »Slovenskega Gospodarja«.

Umrl je v Nazarjih v Savinjski dolini v petek 3. marca sedmošolec Iv. Remič. Sušica mu je pretrgala nit življenja. Pogreba, ki se je vršil 5. marca, se je udeležilo mnogo sošolcev njegovih iz Maribora.

Železnica Ljutomer - Ormož se bo končno vendar-le zgradila. Celot železniški minister Glombinski je obljubil, da bo prišla ta zadeva vendar končno do rešitve.

Č. g. Ivan Ilc je prestavljen kot kaplan iz Št. Pavla v Savinjski dolini v Ruše pri Mariboru.

Po hudi bolezni ozdravela gospa Amalija Kukovič roj. Orožen obhaja danes zdrava in čila svoj 83. rojstni

dan. Orožnov rod zasleduje svoj obstanek do 14. stoletja. Veleplemenita gospa je obče spoštovana radi svojega reš izvanrednega navdušenja za mili naš narod. Ves njen rod je vseskozi naroden. Laška Slovenka naj še mnogo let živi!

Obravnava Hagenhofer — Neunteufel. Te dni se je vršila v Gradcu porotna obravnava proti voditelju nemških krščanskih socialcev, Neunteufelnu, ki ga je tožil vodja štajerskih nemških konservativcev Hagenhofer, ker mu je Neunteufel v svojem listu očital zavrato postopanje. Neunteufel je nastopil dokaz resnice ter je bil soglasno oproščen.

Srebrno poroko praznujeta 27. t. m. domobrski računski oficijal g. Andrej Modrinjak in njegova soproga v Celju.

Ljubljanske novice.

Predavanje S. K. S. Z. se prične danes zvečer točno ob pol 8. uri v Ljudskem domu. Predaval bo urednik »Dom in Sveta« Izidor Cankar.

I. delavski tečaj se je vršil večeraj natančno po urniku. Bil je naporen dan. Dopoldne 4 urna šola. Dr. Krek je podal temeljna načela narodne ekonomije: pojme velike industrije, obrt, razvoj družbe, kako se delajo cene. Padli sta že v prvih dveh urah besedi: kartel, trust. Posl. Gostinčar je prišel s predavanji o socialnem zavarovanju. Primerjal je predvsem sedanje bolniško in nezgodno zavarovanje z načrtom postave o socialnem zavarovanju, ki se zdaj razpravlja v državnem zboru. Poslanec E. Jarc se je pečal po zelo poljudnem uvodu s potrebnimi izpremembami otroških vrtcev in ljudskega šolstva. Popoldne so si ogledali udeleženci muzej. Od 4. do 6. ure popoldne je predaval drž. poslanec dr. Korošec o predmetu: »Delavec in politika.« Zelo živahna je bila diskusija, ki jo je vodil dr. Krek. Izval je je umetno, tako da so udeleženci ponavljali, kar se je podnevi predavalo. Razgovor je trajal eno uro. Drugo uro se je pa vršil vzoren shod. Sklicati ga je morala neka delavka, za predsednika je bil izvoljen drž. posl. Gostinčar. Na tem vzornem improviziranem shodu so govorili delavci in delavke, udeleženci in udeleženke tečaja s Koroškega, Štajerskega, iz Trsta in okolice, z Goriškega in s Kranjskega. Ta shod je trajal eno uro. Diskusijski večer se je končal točno ob 10. uri zvečer.

Urniki I. delavskega tečaja J. S. Z. v Ljubljani v sredo, dne 8. marca 1911. Dopoldne: Od 8. do 9. ure predava dež. zadržni komisar dr. Lovro Pogačnik: Deželni volivni red. Od 9. do 10. ure: Ravnatelj »Zadržne zveze« Ivan Traven: »Delavske gospodarske organizacije.« Od 10. do 11. ure: Urednik Fran Kerhne: Delavec proti alkoholu. Od 11. do 12. ure: Profesor dr. Aleš Ušeničnik: Veselje dela. Popoldne od 3. do 4. ure: prof. Karel Dermastia: Praktično poslovanje po plačilnicah in skupinah J. S. Z. Od 4. do 6. ure ogled I. ljubljanskega delavskega Konsunnega društva. Ob 8. uri zvečer javna vzorna seja Jugoslovanske Strokovne Zveze. Po vzorni seji prost razgovor.

Stanovanjsko vprašanje. — Veliko skioptično predavanje v Unio-novi dvorani. Stanovanjsko vprašanje je eno najvažnejših socialnih vprašanj. Važno ni samo za velika, nego tudi za manjša mesta in industrijske kraje. Velika mesta morajo popravljati napake, ki so jih zagrešila; naša mesta pa morajo modernim zahtevam primerno uravnati svojo stanovanjsko politiko. Kot za mesta, tako je tudi za poedince stanovanjsko vprašanje velike važnosti. Ideal vsake družine je gotovo ta, stanovati ločena od drugih v svoji lastni hišici. Enodružinska hiša! To je ideal našega delavca, pa tudi našega inteligenta, našega uradnika. Toda težje je vprašanje, kako priti do tega ideala? Marsikatera mesta so to vprašanje že ugodno rešila, nam preostaja jih le posnemati. O vseh teh vprašanjih se bo nazorno predavalo v četrtek, dne 9. t. m. v veliki dvorani Uniona. Začetek točno ob pol osmi uri zvečer. Vstopnina prosta. Vhod v veliko dvorano iz Frančiškanske ulice. Predavatelj dr. Jure Adlešič je dobil od »Osrednjega avstrijskega društva za stanovanjsko reformo« iz Dunaja krasne skioptične slike. Slike kažejo razne vrste enodružinskih in dvodružinskih gosposkih in delavskih hiš, načrte za iste in tudi cela predmestja takih modernih kolonij. Slike so vzete večina iz nemških in angleških mest, ki so na tem polju največ storila in postala drugim mestom vzor. Mnogo slik pa bo kazalo tudi moderne moške domove (Männerheim), ki jih je po an-

gleškem vzorcu začel ustanavljati Dunaj in ki so postali zgled za ves kontinent. To so takozvana ljudska prenočevališča, cena in higienična, pa tudi združena z vsem potrebnim komfortom. Služijo tudi kot stanovanja. Predavanje v četrtek bo torej izredno zanimivo, zato vabimo k najobilnejši udeležbi!

lj Predavanje »Leonove družbe«. Opozarjamo na jutrišnje predavanje dr. Mala: Uskoške naselbine in žumberško vprašanje. Žumberško vprašanje je zelo aktualno, ker še zdaj ni rešeno, kam bo pripadel Žumberak, h Kranjski ali Hrvaški. G. predavatelj je po naročilu kranjskega deželnega odbora preiskal dotične hrvaške in kranjske arhive. — Začetek predavanja ob 6. uri zvečer v knjižnični dvorani »Katoliške tiskarne«.

lj Kršč. ženska zveza ima v četrtek t. j. 9. t. m. ob 4. uri pop. redno predavanje v »Rokodelskem Domu«. Predava preč. g. dr. Jerše.

lj Liberalci psujejo volilke. Zadnje dni so izgubili zaradi bližajočih se ljubljanskih občinskih volitev liberalci prav vso pamet. Že dolgo časa se pehajo liberalne dame in agitirajo osobito med ženskami za bodoče liberalne kandidate pri ljubljanskih občinskih volitvah. A liberalne dame agitirajo za liberalce, kar pa one zidajo, jim poderejo njih »slabše« polovice v »Slovenskem Narodu«. V nedeljo je imelo »Slovensko katoliško delavsko društvo« shod v »Ljudskem Domu«. Dvorana na galeriji je bila polna, in sicer je bilo ena četrtnina žensk, med njimi nad polovico takih žensk, ki bodo volile v ljubljanski občinski svet, tri četrtnine zborovalcev je pa bilo volilcev, »Narod« je pa, ko je videl na shodu tudi ženske, gledal le na nje in zapisal, da se je shod vršil ob obilni udeležbi — tercijsk. Kadar mi po zaslužnju rahlo krenemo kako prenavdušeno liberalko po jeziku, takrat so pri »Narodu« vedno vsi iz sebe. Sami pa smejo naše volilke psovati s tercijskimi. Naše volilke si bodo to prav dobro zapomnile in bodo še naprej pohajale shode, na »Narodove« psovke pa odgovorile z agitacijo in z glasovnicami.

Nastop odličnega »šifkapitena«. — Nekaj resnic socialnim demokratom? Socialnodemokratski shod je bil večeraj zvečer v »Mestnem domu«. Otvoril ga je Al. Kocmur, predsedovala pa Bartel in Hlebš. Prvi je govoril E. Kristan, ki je večeraj izborni pokazal, da ima talent za komedijanta, tako je skakal, mahal, vrtil se, pel in pridušal, da ni mogoče opisati. Kristan je s tako silo premetaval mornarico, da so mu večeraj nadali zlobni ljudje pridevek »ta rdeči šifkapiten. Najprej je na dolgo in široko razlagal, kaj je delegacija ter se jezil, da ima 88 soc. demokratskih poslancev v delegaciji samo 4 zastopnike. Po dolgovzornih besedah je došel tudi na dr. Susteršiča in njegovo glasovanje v delegaciji. V tem, da je dr. Susteršič glasoval v delegaciji za mornariške izdaje, in v trditvi, da se hoče s tem preprečiti vojno z Italijo, vidi Kristan željo v dušah črnih klekalkcev, da bi res prišlo do vojske, da bi zavladal v Italiji zopet tiran vseh tiranov, svetovno vladajoči rimski papež. (Klici: Fej!) Etbin Kristan: Kaj hočemo sedaj napraviti? (Pridušen vzklík: Republiko!) Ako bodo socialni demokrati sami odločevali o svoji usodi, ne bo treba dreadnoughtov, ne kanonov, (Zakaj so pa kanoni na Francoskem?), ali pa se bodo kanoni obrnili tja, kamor gospodom ne bo všeč. (Torej kanoni bodo le!) — Nato je govoril še Kocmur o bližnjih občinskih volitvah. Očital je liberalcem, da so si sedanjega položaja sami krivi. Naj se ne jeze čez občinski volivni red; imeli so priliko ter naj bi ga sami napravili, kot so ga obljubili pred 10 leti. Kocmur je rekel, da bi svoboda imela slabe zastopnike v liberalnih občinskih svetnikih, zato naj liberalne kandidate nihče ne voli. — Anton Kristan je še pozival navzoče k agitaciji. Končno je še povedal, da bi bila »velikanska dobrota« za Ljubljano, ako bi prišli socialni demokrati na površje, nakar se je shod, ki se ga je udeležilo kakih 300 oseb, zaključil.

Iz tega poročila je razvidno, da je »rdeči šifkapiten« ostal to, kar je vedno bil in da ga niso važni politični dogodki prav nič naučili. Rohnel je proti dreadnoughtom! Če bi zdaj ne gradili v Trstu novih vojnih ladij, bilo bi na tisoče in na tisoče delavcev socialnih demokratov tako v Trstu kakor tudi po drugih avstrijskih železnih rudnikih, tvornicah, plavžih in po premogokopih brez dela. Kako bi to vplivalo? Mi sami bi radi, da bi ne bilo treba nobene armade in nobene vojne mornarice, a razmere so take, da moramo imeti močno armado, da mo-

ramo imeti močno vojno brodogradnjo. Ob aneksijski krizi je čutilo predvsem delavstvo, ko niso hoteli Turki našega blaga, kaj da pomenja zanje, ker nismo imeli močnega brodogradnje. Koliko je bila takrat gospodarska škoda. Če nečemo, da ne propade naš izvoz in delavstvo, tudi socialno demokratsko ž njim, moramo imeti močno vojno mornarico, da nas vpoštevata inozemstvo. Z jugoslovanskega stališča moramo biti pa že tudi zato za močno armado in za močno vojno mornarico, ker v slučaju kakega zapletljiva bi ravno ob jugoslovanski zemlji bobneli sovražnikovi topovi, če bi bili brez moči. Nekdanji častnik Etbin Kristan bi moral to znati, in tudi zna, zato je to, kar je zopet včeraj zvečil, navadna nesocialno-demokratska demagogija. Še večja demagogija je pa to, ker se je Etbin Kristan zopet zaletaval v papeža in pa v škofa. Ali Etbin, pisatelj, ki hoče biti gentleman, tako izvaja socialno demokratski program, češ da je vera zasebna stvar? Kristanovi strelji na Sv. Očeta, na našega škofa in njegov tozadevni prostaški cinični ton nam zgolj koristi. Nam vsaj ni treba dokazovati, da je socialna demokracija protiverska in da je navadna hinavščina, če se trdi, da je socialni demokraciji vera zasebna stvar.

Etbin Kristan ni svojih zabavljic proti povečanju armade in proti dreadnoughtom in kanonom prav naslovil. Rohneti bi moral iti v Pariz in psovati francoske socialne demokrate. Predvsem bi bil moral obzmerjati prejšnjega francoskega ministrskega predsednika Brianda, ki je kot ministrski predsednik vsem državnim uslužbenecem s silo prepovedal združevanje in s soldati zatrl štrajk železničarjev in napovedal najhujša nasilstva, če se štrajk obnovi. Storil je to ravno tisti Briand, ki je, predno je postal minister pozival delavstvo na splošen štrajk in je hujskal, naj pože vse tovarne. Brianda so vrgli predvsem socialni demokrate zato, ker jim je bil kot ministrski predsednik premirjoluben in nova francoska vlada, ki jo zelo podpirajo tudi francoski socialni demokrate, je napovedala včeraj v francoski zbornici in v senatu, da bo pomnožila francosko armado in da bo gradila nove vojne ladje, dasi hoče veljati še za bolj socialnodemokratsko, kakor je bila Briandova. Zakaj ne izpreobrača Etbin francoskih socialnih demokratov, ki ploskajo, ko napoveduje njih vlada, da bo pomnoževala francosko armado in francosko mornarico? Zato ne, ker Etbin še ni postal minister. Če bi kdaj Etbin postal avstrijski vojni minister, bi ravno tako pomnoževal armado, kakor to delajo njegovi francoski sodrugji kljub temu, da izda Francija za svojo armado in za svojo mornarico veliko več denarja, kakor ga izdamo mi, a zato tudi francoski delavec bolje stoji, kakor naš, ker se francoske mornarice inozemci bolj boje, kakor naše, ker je močnejša in pravno je zato tudi francoski izvoz večji kakor naš, ker živa Francija radi svojega brodogradnje večji ugled, kakor mi. Kristanova izvajanja naravnost škodujejo delavskim gmotnim koristim!

Ljubljanska policija in S. L. S. Na nedeljskem shodu »Slovenskega katoliškega društva« je poslanec Gostinčar med drugim tudi, ko je razvijal delavski komunalni program, rekel to-le: »Občina mora skrbeti tudi za policijsko službo. Znano je, kako je prejšnji ljubljanski občinski svet kakor vse, tudi policijo izrabljaj za svoje namene. Ko bi tu ne šlo za mestno avtonomijo, bil bi jaz za to, da se policijo podpravi.« »Narod« je pa pisal, da poslanec Gostinčarju sedanja policija ni všeč, češ, da aretira le klerikalce, liberalca pa nobenega. »Narod« nato hujska, češ, da je bilo to nesramno obrekovanje. Pri »Narodu« je ob vsakih volitvah vse nesramno, a mi, ki poznamo tudi prav dobro ljubljansko policijo, boljše kakor »Narod«, znamo, da bi bila ljubljanska policija zelo, zelo zadovoljna, ko bi jo podpravi. Saj znamo dobro, koliko zaničevanja so pretrpeli ravno ljubljanski policijski stražniki. Naporna, stroga služba, osobito takrat, ko so liberalci napravljali demonstracije po Ljubljani. Brez odmore so morali biti v službi, ne da bi dobili kako odškodnino za to. Na zelo upravičene zahteve policije so gospodje v občinskem svetu vedno odmajevali z glavami in kadar so jim kaj dovolili, storili so to le z največjo nevoljo, da jim policijski stražnik, a tudi nadstražnik ne umre gladu in ne zmrzne

vsled mraza. Koliko časa mora čakati policijski stražnik, da ga stalno nastavljuje. To so vse stvari, ki jih vsi uslužbenci prav dobro čutijo. Če bi se prepustilo ljubljanski policiji, da sama odloči, ali naj ostane mestna ali naj se pa podpravi, trdno smo prepričani, da bi prav vsi glasovali za to, da se policija podpravi, ker zna, koliko na boljšem da je državna, kakor pa ljubljanska mestna policija. Državna policija pozna le svoje predstojnike, ljubljanska je pa morala sprejemati nezasluzene nosove od Zanca gori do župana. V milosti pri prejšnjih ljubljanskih gospodarjih ni bila. Bila jim je preveč nepristranska, zato so vedno in vedno prihajali na njo migljeji, bodite obzirni nasproti liberalcem. Poslanec Gostinčar je govoril iz srca policije, ko je rekel smiselno, kar smo že tudi mi prej parkrat poudarili, da bi ne bilo slabo, ako bi podpravi mestno policijo. Za policijo samo bi res ne bilo slabo, pač bi pa čutili posledice podpravljenja predvsem liberalci. Mi se v svojem listu že leta in leta potegujemo za to, da se službeno razmerje ljubljanske policijske straže pravično vredi. Skrbeli bodo tudi naši zastopniki v bodočem ljubljanskem občinskem svetu za to, da se službeno razmerje ljubljanske policije vredi tako, da bo vladala pravica in da ne bo policija šikanirana. Kakor je S. L. S. vredila službeno razmerje paznikov prisilne delavnice, in jih bo še temeljiteje uredila, tako bo vredila tudi razmere ljubljanske policijske S. L. S., ker je to stvar, ki se bo morala napraviti, katere pa niso izvedli liberalci, ker so morali skrbeti za svojo slavnoznano žlahto in pa za liberalne koritarje. Zastopniki S. L. S. bodo tudi skrbeli za to, da se pravično vrede tudi razmere uslužbenec mestnega užitinskega zakupa, teh revežev, zoper katere je na primer rohnel pred leti v ljubljanskem občinskem svetu sam dr. Ivan Tavčar, ker so postopali po predpisih, in da ljubljanska občina povrne dolgoletni dolg ubogi pari vseh par mestnim delavcem. S. L. S., ki je omogočila delavstvu sodelovanje v ljubljanski občinski upravi, bo tudi izvojevala, da ne bodo na rotovžu zadovoljni zgolj najvišji gospodje, marveč da postanejo zadovoljni upravičeno nezadovoljni mali ljudje.

Lj K vprašanju cepljenja koz. Da se prepreči razširjenje koz in da se občinstvo obvaruje obolenja, uvedel je mestni magistrat brezplačno cepljenje, ki se vrši v »Mestnem Domu« od 8. do 9. ure zjutraj za ženske in otroke, od 3. do 4. ure popoldne pa za moške. Zeleti je, da se občinstvo v kar največji meri posluži te udobnosti, kajti cepljenje nas najuspešneje obvaruje pred kozami. Starejši ljudje se še spominjajo, kako so koze svoj čas skoro leto za letom divjale po Kranjskem, zahtevale brezmejno žrtev, mnogo ljudi pa so spačile za vse njihovo življenje. Odkar pa se je splošno uvedlo cepljenje, so koze sčasoma popolnoma ponehale. Slučaji in epidemije, ki so se v zadnjih desetletjih pojavile po Avstriji, so bile vse zanešene iz tujih krajev, večinoma po okuženih predmetih ali pa po inozemcih, ki še niso bili cepljeni. Koder se pa pojavi kak slučaj, je nevarnost velika, kajti koze so ena najnevarnejših boleznih. Okužbe se najzanesljiveje obvarujemo s tem, da se damo cepiti. Cepljenih se koze kaj težko lotijo, a tudi če obole, je njih bolezen le lahka. V Nemčiji je pred uvedbo cepljenja na 100.000 živečih umrlo 475 za kozami, po uvedbi cepljenja pa le 13. V francoski - nemški vojski, so izgubili Francozi, ki so bili po večini necepljeni 76-6% moč za kozami, Nemci, ki so imeli uvedeno že splošno cepljenje pa le 0-3%. Ker pa vsak posamezen bolnik lahko postane izvir in središče epidemije, je z ozirom na slučaj, ki sta se pojavila v predlinici, oziroma v Šiški potrebno, da se ljubljansko prebivalstvo podprvi cepljenju. Pri tem se ne gre le za otroke in za take, ki so bili brez uspeha cepljeni, temveč tudi za odrasle, kajti vpliv cepljenja preneha približno po sedmih letih. Važnost cepljenja ilustrira najbolje dejstvo, da praktični Američani ne dovolijo nikomur naseliti se v njih državah, kedor ni cepljen. A tudi državna uprava polaga veliko važnost na cepljenje, dokaz temu, da ima vedno v zalogi velike množine cepiva. Mestni magistrat je na brzojavno naročilo že drugi dan dobil 3000 porcij cepila.

Lj »Glavna« posojilnica v konkurzu v Ljubljani. Kakor smo že poročali, je

dobil predlog, da bodi upravitelj konkurzne mase g. nadsvetnik Višnikar, njega namestnik pa ravnatelj »Zadružne zveze« g. Rašica pri prvem naroku največ glasov, vendar ga sodišče ni potrdilo. Pri današnjem naroku pa je združil glasove ogromne večine upnikov mase predlog, ki ga je v smislu dogovora stavil g. dr. Božič kot zastopnik »Zadružne zveze v Celju«, da bodi upravitelj konkurzne mase odvetnik g. dr. Božidar V o d u š e k, njega namestnik pa ravnatelj »Zadružne zveze v Ljubljani« g. Gjurjo Rašica. Protipredlog je stavil edino odvetnik dr. Eger, da bodita upravnika dva odvetnika vsopredno in sicer dr. I. C. Oblak in še en odvetnik ter ga utemeljeval s tem, da mora biti konkurz v devetih mesecih končan, o čemer je menda dr. Eger sam preverjen, da je izključeno. Zato je tudi nekdo drug dejal, da naj bodo kar trije odvetniki konkurzni upravitelji. Za prvi predlog so glasovali vložniki, ki so zastopali kapitala 1.400.000 K; za drugi predlog pa samo dr. Eger, ki je zastopal nekaj čez 100 tisoč kron kapitala. Upati je, da sodišče prvi predlog odobri.

Lj Prestavljen je od finančnega ravnateljstva v Ljubljani v Novo mesto gosp. dr. Robert Eržen.

Lj Društvo zdravnikov na Kranjskem. Prijateljski sestanek vrši se ta teden v petek, po mesečnem zborovanju, pri katerem se bo demonstriral slučaj lepre. Ta izredno zanimiva in redka bolezen pojavila se je na domačinu, ki je čez 18 let bival v Braziliji. Z ozirom na veliko število vračajočih se izseljencev ni izključeno, da se na Kranjsko занесе še nadaljnji slučaj te bolezni. Pričakovati je torej, da si gospodje kolegi v velikem številu ogledajo prvi slučaj lepre, ki se je pojavil na Kranjskem.

Lj Poročila sta se g. Josip Čufer z gospo -Ano Haberle roj. Egia. Bilo srečno!

Lj Umrla je v dež. bolnici gospa Pavla Božič iz Spodnje Šiške. Svetila ji večna luč. — Umrl je hišni posestnik na Karlovski cesti št. 6 gosp. Luka Gradišar. N. v m. p!

Lj Vloma. Te dni je bilo vlomljeno v cerkven nabiralnik na Fužinah in ukradenega 6 kron denarja. — Pretečeni mesec je bilo vlomljeno v župnišče v Primskovem in ukradenih 300 K in zlata žepna ura. Tega vloma je sumljiv zelo nevarni tat Ivan Krljikar iz Slivne pri Litiji.

Telefonska in brzojavna poročila.

SAMO DR. KRAMAŘ JE RAZBURJEN.

Dunaj, 7. marca. Češki poslanci razun par ožjih pristašev dr. Kramařa so glede »Slovenčevega« članka, naperjenega zoper dr. Kramařa, popolnoma hladni in izjavljajo, da je to stvar, ki naj jo dr. Kramař sam opravi s »Slovincem«. Češki agrarni in radikalni poslanci so se informirali po »Slovincu« samem in ne po tendenčnem ekscerptu, ki je prišlo od liberalne strani iz Ljubljane, in so se prepričali, da se »Slovenec« obrača edinole zoper politiko dr. Kramařa, o kateri je dovoljeno diskutirati, je-li prava ali ne. Vest, ki jo prinaša »Zeit«, da se je vsled »Slovenčevega« članka odpovedala napovedana seja parlamentarne komisije »Slovenske Unije«, je velika budalost, ker »Slovenčev« članek niti najmenj ne tangira politike »Slovenske Unije«, ampak se smatra le kot reakcija slovenske in hrvaške javnosti z ozirom na protitrialistični govor dr. Kramařa v delegaciji, slovenska delegacija sama pa z njim ni niti v najoddaljenejši zvezi. Razburjenje dr. Kramařa napravljajo zato jako smešen vtis in se pripisuje njegovi občutljivosti, izviraajoči iz častihleplja; danes je sam odgovoril »Slovincu« v »Narodnih Listih«, kar se pa splošno smatra za jako nepotrebno.

FINANČNI NAČRTI DRŽAVE.

Dunaj, 7. marca. V jutrajšnji seji poslanske zbornice bo finančni minister Robert Meyer, kakor se splošno zatrja, razložil svoj finančni program. Baje bo proponiral zvišanje davka na žganje in zvišanje osebne dohodnine na višjih stopnjah.

OGRSKI PARLAMENT.

Budimpešta, 7. marca. V današnji seji poslanske zbornice se je rešil sporni § 5 bančne predloge. Vsled tega je upati, da se ves zakon kmalu sklene.

NOBEN VLADAR NE GRE V RIM.

Rim, 7. marca. Trdi se, da so vsi vladarji sklenili, da ne gredo osebno v

Rim k proslavi jubileja Zedinjenj Italije. Cesar Franc Jožef bo laškemu kralju poslal lastnoročno čestitko in sicer po princu Maksimilijanu Egon Fürstenbergu.

BOLEZEN RUMUNSKEGA KRALJA IN KRALJICE.

Bukarest, 7. marca. Kralj Karol je obolel na influenci ter leži v postelji. Stanje kraljice, ki je istotako obolel na influenci, postaja vsled precejšnje mrzlice nekoliko resnejše.

FOGAZZARO UMIRA.

Vicenza, 7. marca. Slavni pisatelj, senator Antonio Fogazzaro umira. N upanja, da ozdravi; moči čedalje bolj pojemajo in smrti je vsak hip pričakovati.

KRALJ NIKOLAJ ČRNOGORSKI

Peterburg, 7. marca. Semkaj pri spe kralj Nikolaj črnogorski koncen marca, da obišče carja.

JAKOBINCI.

Oporto, 7. marca. V oportskem okraju se je 50 duhovnikov zoperstavilo vladni odredbi, da se pastirski listi portugalskih škofov ne sme iz prižnice vernikom prebrati. Vlada je duhovnike postavila pod obtožbo in jim sistiral plače, ravnatoko je uvedla disciplinarno postopanje zoper škofa v Oportu.

Lizbona, 7. marca. Na severnem Portugalskem je nastal v nekem okraju upor zoper vlado. Uporniki so pregnali uradnike in republičansko zastavo nadomestili s kraljevsko. Čete iz Oporta so zopet vpostavile red.

DOGODKI V TURČIJI.

Carigrad, 7. marca. Tu so prišli nasled tistim, ki so zanetili ogenj pri Veliki Porti. Baje so storilci teologji, softeki ki pripadajo staroturški stranki.

GROZNA NESREČA V KINEMATOGRAFU. — 90 OSEB MRTVIH.

Bologoje, 7. marca. V neki bližnji vasi je nastal v nekem kinematografu požar, pri katerem je prišlo 90 otrok in odraslih ljudi ob življenje. 40 oseb je bilo ranjenih.

SAMOUMOR ZLOČINCA PO OBSODBI.

Kolomeja, 7. marca. Vlomilec Goldstein, ki je že 17 let presedel po ječah je bil včeraj vnovič obsojen na osem let ječe zaradi vloma v davčni urad v Kosovu, kjer je ukradel 36.000 K. Ko je sodnik obsodbo izrekel, je Goldstein bliskoma potegnil iz žepa mal nož ter si prerezal vrat z besedami: »Jaz sem nedolžen!« Umirajočega so prenesli v bolnišnico.

Damo Vam
Vaš denar nazaj
ako nebi pri poskusu
NOVE
voljne jedilne masti
Ceres
bill naravnost očaran!

H. SUTTNER

Ljubljana Mestni trg

ur. prva največja domača
exportna tvrdka ur, zlatnine
in srebrnine. Lastna tovarna ur v Švici.

Tovarniška var-
štvana znamka

„IKO“

